

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΔΙΚΤΥΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

Λονδίνο, 17 Σεπτεμβρίου 2015

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Το ΔΙΚΤΥΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ (Academics Stand Against Poverty, ASAP) είναι μία διεθνής ένωση επιστημόνων και ερευνητών από διαφορετικούς κλάδους και γεωγραφικές περιφέρειες. Εκφράζουμε με αυτή την ανοικτή επιστολή τις ανησυχίες μας για την εξέλιξη της προσφυγικής κρίσης που πλήττει την περιοχή της Μεσογείου, επισημαίνοντας τις αδυναμίες και στρεβλώσεις των δημόσιων πολιτικών μέχρι σήμερα.

Αντιμετωπίζουμε δύο επείγουσες ηθικές ανάγκες: πρέπει αφενός να κατοχυρώσουμε συνθήκες ασφάλειας και αξιοπρεπούς διαβίωσης στους μετακινούμενους πρόσφυγες, αφετέρου να επιλύσουμε τα συστημικά προβλήματα που οδηγούν εκατομμύρια ανθρώπους να εγκαταλείψουν βίαια τις χώρες τους. Η πρώτη ανάγκη είναι για προφανείς λόγους περισσότερο άμεση, ενώ η δεύτερη επιβάλλει μακροπρόθεσμες πρωτοβουλίες.

Θεωρούμε ότι η κύρια προτεραιότητα της παγκόσμιας κοινότητας είναι να αντιμετωπίσει τα ζητήματα της βίας, της φτώχειας και της άνιση ανάπτυξης που υποχρεώνουν αρκετούς ανθρώπους να εγκαταλείψουν τις χώρες τους. Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι τα προβλήματα αυτά εντάσσονται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο - γεωπολιτικών συσχετισμών, αξιοποίησης πλουτοπαραγωγικών πηγών, εμπορικών συναλλαγών και χρηματοδοτικών μηχανισμών - που διαμορφώνεται κατά βάση από ένα μικρό αριθμό πλουσίων κρατών και ευνοεί σημαντικά τις συνθήκες οικονομικής ανάπτυξής τους. Είναι ανάγκη να προστατεύσουμε τα «θύματα» αυτού του συστήματος και να εργασθούμε συλλογικά για την αναθεώρησή του.

Η υφιστάμενη κρίση δημιουργεί μία μοναδική ευκαιρία να μετατρέψουμε μία συλλογική τραγωδία σε ένα νέο ανθρωπιστικό παγκόσμιο υπόδειγμα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μέσα από τις στάχτες παγκόσμιων συρράξεων η διεθνής κοινότητα προχώρησε στην υιοθέτηση της **Παγκόσμιας Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου** (ΟΗΕ, 1948) και της **Σύμβασης περί του Καθεστώτος των Προσφύγων** (ΟΗΕ, 1951), εισάγοντας παράλληλα μηχανισμούς διαφύλαξης της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της ευημερίας. Όμως, η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών αυτών δοκιμάζεται σοβαρά σήμερα, παρά την θεαματική αύξηση του αριθμού των αιτούντων άσυλο και των αναγνωρισμένων προσφύγων σύμφωνα με τα διαθέσιμα δεδομένα του Υπάτου Αρμοστή του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες.

Είναι πλέον η κατάλληλη συγκυρία να επιβεβαιώσουμε εκ νέου τη δέσμευση μας για κατοχύρωση συνθηκών διαφύλαξης της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της ευημερίας σε όλο τον κόσμο. Δεν πρέπει να περιορίσουμε το ενδιαφέρον μας σε πεδία υψηλής δημοτικότητας, όπως η αναγκαία φύλαξη των συνόρων κάθε κράτους. Πρέπει να εργασθούμε συλλογικά για την επίλυση των προκλήσεων και όχι απλώς τη διαχείριση των κρίσεων.

Παράλληλα, πρέπει να αντιμετωπίσουμε άμεσα τη διαφαινόμενη ανθρωπιστική κρίση. Μέχρι σήμερα, οι πρωτοβουλίες αλληλεγγύης των απλών ανθρώπων και της κοινωνίας των πολιτών

αναπληρώνουν σε σημαντική έκταση τις περιοριστικές αντιδράσεις των περισσότερων κυβερνήσεων. Όμως, η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχισθεί.

Για το λόγο αυτό, καλούμε τις κυβερνήσεις των Ευρωπαϊκών κρατών και των κρατών του Κόλπου να παρέχουν προστασία σε όσους την χρειάζονται, εξασφαλίζοντας άμεσα πρόσβαση σε **προγράμματα ανθρωπιστικής βοήθειας** (συμπεριλαμβανόμενης της συνδρομής των προσώπων που διασχίζουν την Μεσόγειο), **κοινωνικής και εργασιακής ένταξης** και **εγγραφής των παιδιών τους σε δημόσια μητρώα**. Καλούμε, επίσης, τους αρμόδιους εθνικούς και υπερεθνικούς φορείς να δεσμεύσουν συμπληρωματικούς πόρους για την αποτελεσματική χρηματοδότηση των προγραμμάτων αυτών, κατοχυρώνοντας μία ισορροπία μεταξύ των πολιτικών καταπολέμησης της παράνομης διακίνησης και των πολιτικών διαχείρισης των μεταναστευτικών ροών.

Το κλείσιμο των συνόρων δεν αποτελεί βιώσιμη επιλογή. Εμπειρικές έρευνες επιβεβαιώνουν ότι η προσωρινή αναστολή σημείων εισόδου σε άλλα κράτη οδηγεί τους μετακινούμενους πληθυσμούς να υιοθετούν περισσότερο επικίνδυνες - ακόμα και για την ίδια τη σωματική τους ακεραιότητα - «διαδρομές».

Χρειαζόμαστε, επομένως, μία νέα δέσμευση συλλογικής δράσης από τις τοπικές, τις περιφερειακές, τις εθνικές και τις υπερεθνικές αρχές. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη της Ευρωπαϊκής Περιφέρειας πρέπει να ενισχύσουν τις πρωτοβουλίες δημιουργίας ενός πανευρωπαϊκού συστήματος ανθρωπιστικής δράσης, παρέχοντας πόρους και εξουσιοδοτώντας τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφενός να συντονίσουν ένα νέο σχέδιο προστασίας των μετακινούμενων πληθυσμών, αφετέρου να αμβλύνουν τους παράγοντες δημιουργίας μίας παρόμοιας κρίσης στο μέλλον.

Σας προσκαλούμε λοιπόν να υπογράψετε αυτή την ανοικτή επιστολή, καλώντας την παγκόσμια κοινότητα να αντιδράσει απέναντι στην προσφυγική κρίση με πρωτοβουλίες που σέβονται τα δικαιώματα των μετακινούμενων πληθυσμών και καταπολεμούν τις βασικές αιτίες του εκτοπισμού, με έμφαση στη βία, τη φτώχεια, τις ανισότητες και τις διώξεις.

Αυτή η ανοικτή επιστολή έχει υπογραφεί από το Συμβούλιο του ΔΙΚΤΥΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ (ASAP Global Board), τα μέλη του Δικτύου των Διεθνών Εταίρων (ASAP Global Colleagues Programme) και τους Συντονιστές των Εθνικών Παραρτημάτων της Αυστρίας, της Γερμανίας, της Ελλάδας, της Ινδίας, της Ιρλανδίας, της Ισπανίας, του Καναδά, της Μεγάλης Βρετανίας, της Νότιας Αφρικής, της Πορτογαλίας, της Ρουμανίας, της Χιλής και της Ωκεανίας. Όλοι οι υπογράφωντες και οι μεταφράσεις της επιστολής μπορούν να αναζητηθούν στο διαδικτυακό τόπο: <http://academicsstand.org/2015/09/asap-writes-open-letter-on-migration/>.

Πρόσωπο επικοινωνίας: Rachel Payne; +1 413 884 5469; rachel.r.payne (at) gmail.com

Το ΔΙΚΤΥΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ (Academics Stand Against Poverty, ASAP) είναι μία διεθνής ένωση επιστημόνων που δραστηριοποιούνται στην ακαδημαϊκή διδασκαλία και έρευνα της φτώχειας και του αποκλεισμού. Οι στόχοι του επικεντρώνονται στην εξάλειψη της ακραίας φτώχειας και στην τεκμηρίωση των δημόσιων πολιτικών καταπολέμησης της φτώχειας με κανονιστικές διαδικασίες προστασίας των κοινωνικών δικαιωμάτων και κρίσιμα εμπειρικά δεδομένα.

Το ΔΙΚΤΥΟ αναγνωρίζει ότι η φτώχεια δεν είναι μία στατική κατάσταση αλλά ένα πολυσύνθετο φαινόμενο. Επιδιώκει, επομένως, να καταπολεμήσει τους κύριους παράγοντες φτώχειας και αποκλεισμού σε εθνικό και υπερεθνικό επίπεδο, επισημαίνοντας τις προκλήσεις που επηρεάζουν την ανάπτυξη τους σε περισσότερο ή λιγότερο ευημερούσες κοινωνίες. Η εξέλιξη ενός γνήσιου επιστημονικού διαλόγου στο πεδίο αυτό μπορεί να αποτελέσει βασικό εργαλείο για την ενδυνάμωση των πολιτικών πρόληψης και καταπολέμησης της φτώχειας.